

Lucie Rosická

The Mirror Diary

Vernisáž: 5. 11. v 19:00

Výstava: 5. 11. 2024 - 30. 11. 2024

Název první samostatné výstavy Lucie Rosické (1998) po absolutoriu na AVU volně odkazuje ke stejnojmenné knize Garretta Honga, v níž právě zrcadlo slouží jako prostředník k sebepoznávání s přesahem do celospolečenské reflexe. Její vyšívané obrazy nesou dlouhodobě autobiografický akcent, takže je o nich reálně možné uvažovat jako o svého druhu vizuálním deníku. Nejde jen o to, že jimi otevřeně tematizuje více či méně skryté okolnosti svého života, ale i o fakt, že jejich hlavním námětem je od počátku téměř výhradně její vlastní tělo.

To i dnes v její tvorbě spolehlivě slouží jako reference osobního času a životní situace, ale s tímto projektem se zřetelně mění jak perspektiva jeho zobrazování, tak informace, které nese. Dříve typický mobil a selfie-pózy nahradil pátravý pohled do zrcadla. Také koupelna - jindy dráždivá scéna pro vzrušující snímky nebo místo intimní péče - se transformovala v oázu klidu a času pro sebe. Katalyzátorem toho všeho se stalo mateřství. A právě proměny, které odstartovalo, se staly leitmotivem výstavy.

Lucie Rosická skrze sebe vždy pojmenovávala témata rezonující v širším generálním kontextu, ať už to byly tlak na sebe prezentaci, partnerské odloučení nebo otázky sebepřijetí. Ostatně právě tady má zřejmě základ i její oblíbený princip, kdy nedokonalá místa na těle začala zvýrazňovat zdobnými detaily typickými pro textilní průmysl, třeba zanícené pupínky akné estetizovala korálky. Tento přístup se nezměnil, jen spektrum jejího zájmu se ještě více otevřelo. Vedle strií, padání vlasů nebo stop po kojení zvláštní místo zaujal především syndrom polycystických ovárií PCOS - hormonální porucha žen, kterou provázejí cysty na vaječnících způsobující neplodnost a projevuje se i zvýšeným růstem ochlupení.

Také v tomto případě Lucie Rosická přistoupila k symbolické substituci. Ta její práce nejen vzdaluje popisnosti a funguje jako dekorativní prvek, který trochu romanticky podvrací emotivní vyznění, ale zároveň má silný významotvorný potenciál. Perličky a 3D tištěné trny zůstávají tím čím ve skutečnosti jsou, nevitáným vetřelcem v prostoru těla, a v ničem tak neubírají na naléhavosti tématu, nicméně posouvají kontext vizuálního čtení a metaforicky vnášejí do hry nové významy. Asi nejvíc se nabízí paralela s růží. Tu také sama autorka ve svých pracích rozvíjí v poměrně široké škále, která zahrnuje stejně tak přímé odkazy na vizuální stránku jako význačné někdy i trochu potměšilé významové hry obsahově rozprostřené od popínavosti po „píchání“.

Kurátor: Radek Wohlmuth

connect@platforma15.com
+420 776 810 777
platforma15.com

Písecká 15
Praha 3
Česká republika
130 00

PLAT
FORMA
15